

Ключові аспекти розгляду життєвої ситуації дітей з особливими освітніми потребами

1. Дитина у контексті сім'ї

Розвиток – це динамічний процес, за допомогою якого дитина прогресивно рухається у до фізичної, соціальної та психологічної зрілості та незалежності в підлітковому віці. У цьому динамічному процесі функціонування дитини залежить від безперервної взаємодії з сім'єю або іншими особами, що здійснюють догляд за нею, в тісному соціальному середовищі. Таким чином, функціонування дитини не можна розглядати в ізольованому середовищі, а радше дитина повинна розглядатися в контексті «сімейної системи». Це важливий аспект у прийнятті суджень щодо функціонування дитини в різних життєвих ситуаціях.

2. Затримка розвитку

У дітей існують варіації функціонування організму, структур та набуття навичок, пов'язаних з індивідуальними відмінностями у зростанні та розвитку. Відставання у функціонуванні, структурах або розумових здібностях можуть бути не постійними, але відображати затримку розвитку. Вони можуть проявлятися в кожній сфері (наприклад, пізнавальні функції, мовні функції, функції мобільності та спілкування), вони є специфічними для віку, на них впливають фізичні, психологічні чинники і фактори навколишнього середовища.

3. Участь

«Участь» визначається як «залучення особистості в життєву ситуацію» і представляє соціальну перспективу функціонування. Оскільки природа і налаштування життєвих ситуацій дітей та підлітків значно відрізняються від аналогічних факторів у дорослих, участі було приділено особливу увагу в МКФ-ДП. З розвитком дитини життєві ситуації змінюються кількісно і за ступенем складності – від взаємин з першою людиною, яка проявляє турботу, від самотійної гри маленької дитини до колективної гри, взаємовідносин з однолітками та шкільного навчання дітей в старшому віці. Чим менша дитина, тим більше ймовірно, що можливості участі визначаються батьками, особами з надання опіки або постачальниками послуг. Роль сімейного оточення та інших осіб в найближчому оточенні дитини є невід'ємною частиною для розуміння участі, особливо в ранньому дитинстві. Здатність бути залученим і соціально взаємодіяти розвивається в процесі вибудовування відносин маленької дитини з іншими людьми – батьками, братами, сестрами, однолітками в безпосередньому оточенні дитини. Соціальне оточення залишається значущим фактором протягом усього періоду розвитку, але характер і складність, ступінь впливу оточення змінюються, починаючи з раннього дитинства і до підліткового періоду.

4. Фактори навколишнього середовища

Фактори навколишнього середовища визначаються як «фізичне, соціальне навколишнє середовище і середовище відносин, в якому люди живуть і проводять свій час». Взаємодія в системі особистість – навколишнє середовище, яка передбачає зміщення акценту від медичної до ширшої біопсихосоціальної моделі обмежень життєдіяльності, потребує спеціальної уваги до факторів навколишнього середовища для дітей та підлітків.

Центральне питання полягає в тому, що характер і складність дитячих середовищ різко змінюються на перехідних етапах раннього дитинства, дошкільного, шкільного та підліткового віку. Зміни у навколишніх середовищах дітей та підлітків пов'язані з їхньою зростаючою компетенцією та незалежністю.

Навколишнє середовище для дітей та підлітків можна розглядати як найближче і віддалене оточення, причому кожне впливає на вікові особливості або стадії розвитку дитини. Обмежене навколишнє середовище немовляти або маленької дитини відображає їхню обмежену мобільність і потребу забезпечення їхньої безпеки та захисту. Маленька дитина значною мірою залежна від осіб в її безпосередньому оточенні.

Продукція для індивідуального використання повинна бути адаптована до рівня розвитку дитини. Наприклад, предмети для ігрової діяльності з однолітками є важливими складовими сфер життєдіяльності дітей молодшого віку. Для дітей старшого віку чинники навколишнього середовища тісно пов'язані з будинком і школою, а для підлітків вони поступово стають більш різноманітними в контексті спільноти та суспільства.